

Het Nieuwsblad 21 mei 2011

LEZERSBRIEVEN

Mijn pleegouders zijn fantastisch

Vaak worden pleegouders in een slecht daglicht gesteld. Graag wil ik als ex-pleegkind zeggen dat er fantastische pleegouders bestaan zoals in mijn geval.

Mijn pleegouders hebben me altijd beschouwd als een van hun eigen kinderen. Ze hebben me grootgebracht, liefde gegeven, gesteund in goede en minder goede tijden en nog steeds, ook al ben ik meerderjarig, doen ze nog altijd alles om mij een goede toekomst te bezorgen. In tegenstelling tot

de dienst bijzondere jeugdzorg (waar ik geen namen ga noemen) die in mijn geval liever hun eigen hachje redden i.p.v. te zoeken naar de beste oplossing van het kind.

Toen ik als elfjarige liever geen bezoek meer wou van mijn biologische moeder en ervoor naar de jeugdrechtbank moest, zei ook de jeugdrechter dat alles in orde zou komen. Maar dat was niet zo. Ik werd als kind vier weken lang opgesloten in een psychiatrische afdeling. Dat heeft me getekend

voor de rest van mijn leven. Deze beslissing van de dienst bijzondere jeugdzorg en van de jeugdrechtbank heeft luttelens gelaten die er altijd zullen blijven. Enkel dankzij de steun van mijn pleegouders heb ik het er goed vanaf gebracht en kijk ik uit naar een mooie toekomst. Niet dankzij de sociale werkers, niet door de jeugdrechter.

ZOË VAN DEN BEMPT